

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Jan Kremer

w sprawie z wniosku K. O.

przy uczestnictwie Gminy Miasta R.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie

Sądu Okręgowego w R. z dnia 20 kwietnia 2010 r., sygn. akt I Ca (...), punkt III

oddala zażalenie, orzeka, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania zażaleniowego związane ze swoim udziałem w sprawie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie III postanowienia z 20 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy w R. orzekł, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Sąd Okręgowy zastosował odpowiednio art. 520 § 1 k.p.c., gdyż miał na względzie, że sprawa o zasiedzenie toczyła się w postępowaniu nieprocesowym. Wskazany postanowieniem uwzględniono częściowo apelację uczestnika postępowania, gdyż zmieniono oznaczenie daty, z którą nastąpiło zasiedzenie.

W zażaleniu na to postanowienie uczestnik postępowania zażądał jego zmiany przez obciążenie wnioskodawczyni poniesioną przez niego opłatą sądową od apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. art. 520 § 1 k.p.c. zastosowany przez Sąd Okręgowy w związku z art. 391 § 1 k.p.c. ma charakter dyskrecjonalny i zarazem ustanawia zasadę co do sposobu orzekania o kosztach postępowania przeprowadzonego w sprawach rozpoznanych w trybie nieprocesowym. Wprawdzie kwestia trafności jego zastosowania, zasadniczo, może być objęta kontrolą Sądu wyższego rzędu, niemniej jednak ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna być jednak w takim wypadku wyjątkowa. Sąd Najwyższy nie dopatrył się w okolicznościach sprawy sytuacji wyjątkowej, wymagającej jego ingerencji, dlatego też należało orzec, jak w sentencji (art. 385 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 i art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono także w wyniku odpowiednio zastosowanego art. 520 § 1 k.p.c. (w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 i art. 13 § 2 k.p.c.).